

ບົດລາຍງານການປະຊຸມກ່ຽວກັບ
 ການພັດທະນາເຄືອຂ່າຍຕາໜ່າງການກະສິກຳ
 ຕາມຂົງເຂດລະດັບແຂວງ ແລະ ເມືອງໃນພື້ນທີ່ຂອງ
 ແຂວງອຸດົມໄຊ, ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ແລະ
 ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ
 ເຊິ່ງໄດ້ຈັດຂຶ້ນທີ່ແຂວງອຸດົມໄຊ
 ເມື່ອວັນທີ 26 ຫາ 27, 2007

ຈັດຂຶ້ນໂດຍ
 ສູນເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນແຫ່ງຊາດ (NICE), ຂະແໜງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ ແລະ
 ສູນຄວບຄຸມການຄົ້ນຄວ້າຂໍ້ມູນຂ່າວສານ (RIMaC),
 ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ
 ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ

1. ຄຳແນະນຳ ແລະ ຈຸດປະສົງເປົ້າໝາຍຂອງກອງປະຊຸມ

1.1 ການວິເຄາະສະຖານະພາບໂດຍທົ່ວໄປຂອງກອງປະຊຸມ

ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຫ່ງຊາດ (NAFRI) ແລະ ສູນເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແຫ່ງຊາດ (NAFES) ໄດ້ສ້າງກຸ່ມເຮັດວຽກໃນ ການຄຸ້ມຄອງການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບ ກະສິກຳ (AIM) ເພື່ອ ປັບປຸງການເຜີຍແຜ່ ແລະ ຂະບວນການສື່ສານໃຫ້ດີຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າເຖິງຄົນ ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນຢ່າງທົ່ວເຖິງ.

ເປົ້າໝາຍອັນສຳຄັນຢ່າງໜຶ່ງຂອງການຮ່ວມມືດັ່ງກ່າວນີ້ແມ່ນເພື່ອການພັດທະນາຕາໜ່າງເຄືອຂ່າຍຂອງຜູ້ຊຶ້ງ ກະຈາຍ ຂໍ້ມູນຕາມລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ (ເຂດແຂວງ, ເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ກຸ່ມບ້ານ) ເພື່ອປັບປຸງການ ກະຈາຍຂໍ້ມູນໃຫ້ໄປເຖິງພະນັກງານຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ຕາມທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຊາວກະສິກອນ.

ກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ແມ່ນຖືກຈັດຂຶ້ນເພື່ອນຳສະເໜີແນວຄິດຂອງ AIM ໂດຍການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມກອັນເພື່ອ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ຮັບຜິດຊອບຖືຫຸ້ນສ່ວນຕາມເຂດແຂວງ ແລະ ຕາມຕົວເມືອງໄດ້ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ດີຂຶ້ນ ແລະ ໃນ ຂະນະກັນນັ້ນກໍເພື່ອເລີ່ມຕົ້ນສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າໃນການພັດທະນາກ່ຽວກັບວິທີທີ່ພວກເຮົາສາມາດ ປັບປຸງຂະບວນການຂອງການສື່ສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢູ່ໃນລະດັບຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ. ພາຍໃນກອງ ປະຊຸມມີຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຫຼາຍກວ່າ 75 ຄົນ ເຊິ່ງມາຈາກສີ່ແຂວງທີ່ແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ອຸດົມໄຊ, ຫຼວງນ້ຳທາ, ບໍ່ແກ້ວ, ແລະ ຜົ້ງສາລີ (ເບິ່ງເພີ່ມຕື່ມສຳລັບລາຍຊື່ຂອງຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຢູ່ ທ້າຍໜ້າ 1). ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມແມ່ນລວມ ມີພະນັກງານສັງກັດຕາມເຂດແຂວງ ແລະ ເຂດຕົວເມືອງ, ພະນັກງານໂຄງການ ແລະ ພະນັກງານຈາກ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງແຂວງອຸດົມໄຊ.

ບົດລາຍງານນີ້ແມ່ນສະເໜີໃຫ້ຮູ້ເຖິງບົດສະຫຼຸບໂດຍສັງລວມຂອງໝາກຜົນອັນສຳຄັນທີ່ໄດ້ມາຈາກກອງ ປະຊຸມໃນຄັ້ງນີ້ ຄືດັ່ງຕົວເລກຂອງໃບແນບທ້າຍເຊິ່ງໄດ້ມາຈາກໝາກຜົນທີ່ໄດ້ຮັບມາຈາກກອງປະຊຸມນີ້.

1.2 ເປົ້າໝາຍຂອງກອງປະຊຸມ

ຈຸດປະສົງຫຼັກຂອງກອງປະຊຸມໃນຄັ້ງນີ້ແມ່ນຈັດຂຶ້ນເພື່ອການນຳສະເໜີເຜີຍແຜ່ແນວຄິດສຳລັບການສ້າງ ຕັ້ງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການສື່ສານໂດຍການເຊື່ອມຕໍ່ໄປຫາລະດັບຂອງເຂດແຂວງ ແລະ ເຂດຕົວເມືອງ ພ້ອມທັງການນຳສະເໜີຈຸດຊຸມໂດຍການສະຫຼຸບກວມລວມຂອງ AIM ໃຫ້ກັບພະນັກງານທີ່ສັງກັດ ໃນເຂດ ແຂວງ ແລະ ຕົວເມືອງ.

ຈຸດປະສົງຂອງກອງປະຊຸມແມ່ນ:

- ນຳສະເໜີແນວຄິດ ແລະ ວຽກການການເຄື່ອນໄຫວທີ່ເປັນຈຸດສຸມທັງໝົດຂອງ AIM
- ແນະນຳໃຫ້ຮູ້ຈັກວິທີໃຊ້ປຶ້ມບັນທຶກແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ ແລະ ຖົງແຫ່ງສະຕິປັນຍາ, ຈັດໃຫ້ມີ ການສົ່ງ ຄຳຕຳນິວິຈານກັບຄົນເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ແລະ ພັດທະນາແກ້ໄຂແຜນການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດເອົາຄືນໄປນຳໃຊ້ໃນວຽກງານຂອງພວກເຂົາ
- ແລກປ່ຽນປະສົບການ, ຂໍ້ມູນ ແລະ ອຸປະກອນລະຫວ່າງເຂດແຂວງ ແລະ ເຂດຕົວເມືອງ
- ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງບົດບາດທີ່ເດັ່ນຊັດໃນທຸກດ້ານ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຕາມເຂດແຂວງ ແລະ ເຂດ ຕົວເມືອງ ສະເໜີຂໍ້ມູນທີ່ເປັນຈຸດໃຈກາງ ແລະ ແຜນການພັດທະນາວຽກງານທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງ ແຕ່ລະແຂວງ.

2. ການບັນລະຍາຍຈຸດປະສົງໂດຍລວມ, ບົດບາດ, ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງ AIM ຂອງ ພະນັກງານເມືອງ

ພະນັກງານສອງຄົນໄດ້ຂຶ້ນບັນຍາຍເພື່ອນຳສະເໜີຈຸດປະສົງໂດຍລວມຂອງ AIM ພ້ອມທັງອະທິບາຍ ເຖິງບົດບາດຕ່າງໆ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານໃນແຕ່ລະລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ທ່ານ ຄຳຜາຍ ມະນີວິງ ໄດ້ບັນຍາຍກ່ຽວກັບພາບສະຫຼຸບໂດຍລວມຂອງການເຮັດວຽກເປັນກຸ່ມກວ້າງພ້ອມທັງ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງການເຮັດວຽກຂອງລະບົບເຄື່ອນຍ້າຍການຮ່ວມມືຂອງພະນັກງານ AIM ແມ່ນສາມາດຖືກ ພັດທະນາໃຫ້ກ້າວໜ້າໄດ້. ການຄຸ້ມຄອງການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບກະສິກຳ (AIM) ແມ່ນເປັນ ຫຸ້ນສ່ວນ ກັນ ກັບສູນເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແຫ່ງຊາດ (NAFES) ແລະ ພະແນກຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແຫ່ງຊາດ ຂອງ (NAFRI). ໃນການປ່ຽນແປງສະພາບແວດລ້ອມຢ່າງໄວວາເຊັ່ນວ່າປະເທດລາວ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແມ່ນ ມີການເພີ່ມຂຶ້ນຕໍ່ເນື່ອງ ເຊິ່ງເປັນສິ່ງສຳຄັນສຳລັບຊາວກະສິກອນ ແລະ ການຂະຫຍາຍ ຕົວແທນ ໃຫ້ກວ້າງ ອອກ.

ຊາວກະສິກອນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ຮູ້ຈັກສິ່ງໄໝ້ໆ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະ ຂໍ້ມູນທີ່ຖືກຕ້ອງ ກ່ຽວກັບ ເທັກນິກກະສິກຳໃໝ່, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຕະຫຼາດ ແລະ ໂຮງຈັກໂຮງງານທີ່ລົງຜົນກະທົບໃຫ້ ແກ່ການເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດຂອງພວກເຂົາ (ເຊັ່ນ ສັດຕູພືດ, ພະຍາດໂລກລະບາດຕ່າງໆ, ດົນຟ້າອາກາດ, ແລະອື່ນໆ).

ດັ່ງນັ້ນມັນຈຶ່ງຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເພີ່ມຈຳນວນຕົວແທນອອກຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງເພື່ອໃຫ້ສາມາດຕອບສະໜອງ ເຖິງການຈັດຫາຂໍ້ມູນແຕ່ພວກເຂົາກໍ່ມີຄວາມສາມາດເລັກນ້ອຍເພື່ອຕອບສະໜອງເຖິງຄວາມຕ້ອງການ ໃຫ້ແກ່ພວກເຂົາ. ຍອນສາເຫດນີ້ເອງ, AIM ຈຶ່ງຖືກກໍ່ຕັ້ງຂຶ້ນມາເພື່ອແກ້ໄຂກັບຄວາມທ້າທາຍ ດັ່ງກ່າວນີ້.

ມັນເປັນການຖືກກ່າວຊື່ອີກວ່າ AIM ມັນຈະແມ່ນພຽງແຕ່ເຮັດວຽກໃນລະດັບສູນກາງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ມັນ ຍັງກ່ຽວຄ້ອງໄປເຖິງລະດັບເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ເຂດແຂວງອີກ. ນີ້ແມ່ນຈົນຕະນາການຂອງ AIM ເພື່ອສ້າງ ເຄືອຂ່າຍຂອງກຸ່ມຜູ້ຊ່ຽວຊານຜູ້ທີ່ຮຽກຮ້ອງກັບການຄວບຄຸມຂໍ້ມູນ/ຄວາມຮູ້ເພື່ອໃຫ້ເຮັດວຽກໃນທຸກລະດັບເພື່ອ ປັບປຸງການຫຼັງໄຫຼຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການສື່ສານ.

ບົດບັນລະຍາຍທີ່ສອງແມ່ນບັນລະຍາຍໂດຍ ທ່ານ ສິມໄຊ ສີສາໂນ ທ່ານໄດ້ເນັ້ນໜັກກ່ຽວກັບບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນ ແລະ ການສື່ສານຂອງພະນັກງານແຂວງ ແລະ ເມືອງ. ຢູ່ໃນນັ້ນລວມມີສາມຈຸດປະສົງ ແລະ ເຈັດມາດຕະການເຊິ່ງລວມຢູ່ໃນຂໍ້ກຳນົດຂອງອຳນາດທີ່ຖືກມອບໝາຍໃຫ້ ແລະ ບົດບາດ ຂອງພວກເຂົາ¹. ໃນການກໍ່ຕັ້ງອົງການບໍລິຫານຂຶ້ນມາໃໝ່ນີ້, ມີສາມລະດັບຂອງສູນຂະແໜງການບໍລິການ ທາງດ້ານເຕັກນິກແມ່ນໄດ້ລະບຸໃຫ້ເຫັນ ໄດ້ຄື: ລະດັບແຂວງ, ລະດັບເມືອງ ແລະ ເຂດກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ. ສຳລັບບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບແມ່ນໄດ້ຖືກສົມທຽບໃຫ້ເຫັນດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງສູນເຕັກນິກໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ເຂດແຂວງ	ເຂດຕົວເມືອງ	ກຸ່ມບ້ານ
<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ ສູນ ເຕັກນິກ. ສຶກສາຮຽນຮູ້, ເກັບກຳ, ສະຫຼຸບ ແລະ ຄວບຄຸມຂໍ້ມູນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ, 	<ul style="list-style-type: none"> ກະຕຸກຊຸກຍູ້ແລະຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ຊາວບ້ານມີກຸ່ມຮຽນຮູ້ພາຍໃນບ້ານຂຶ້ນ ແລະ ສ້າງກຸ່ມຜະລິດຕະພັນ ທີ່ແຕກຕ່າງຂຶ້ນ 	<ul style="list-style-type: none"> ແຜ່ຂະຫຍາຍເຕັກໂນໂລຢີກວ້າງອອກໄປ ແລະ ວິທີ ການສ້າງຜະລິດ ຕະພັນ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການ

¹ ຫລັງຈາກການປະຊຸມຂະໜາດນ້ອຍໄດ້ມີການແນະນຳຄືນຄັ້ງສຳຄັນຂອງລະບົບການຂະຫຍາຍ. ພາບລວມຄຳສັ່ງໂດຍຫຍໍ້ຂອງ ນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີ ກະຊວງ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເລກທີ 216/08 ທີ່ມີໃນເອກະສານນີ້.

ເຂດແຂວງ	ເຂດຕົວເມືອງ	ກຸ່ມບ້ານ
<p>ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການຂະຫຍາຍ ເຕັກນິກຂອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ໃນເຂດເມືອງຕ່າງໆ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພາຍໃນແຂວງນັ້ນ.</p> <ul style="list-style-type: none"> ເສີມຂະຫຍາຍ ແລະ ເຮັດໃຫ້ສຳເລັດຜົນຂອງຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກການຄົ້ນຄວ້າ. ຈັດຕັ້ງ ແລະ ຈັດທຳນຳຜະ ລິດຕະພັນເຂົ້າເຊັ່ນຄວາມລາກ ຫລາຍຂອງພັນ ເຂົ້າ, ພືດພັນທັນຍາ ຫານ, ພັນສັດລ້ຽງ, ພັນປາ, ພັນຕົ້ນໄມ້, ປຸ່ຍ, ຢາຂ້າສັດຕູພືດ, ວັກຊີນປ້ອງກັນ ພະຍາດ, ເຄື່ອງຈັກ, ຄູ່ມືຊີ້ນຳຕ່າງໆ ແລະ ອຸປະກອນການຂະຫຍາຍ ອອກໄປເຖິງ ຜະລິດຕະພັນ ທີ່ມີຢູ່ ພາຍໃນແຂວງ. ປະສານກັບພະແນກເຕັກນິກ ຫວັງ ການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ກັບຫວັງການຕົວແທນອື່ນພາຍ ນອກເພື່ອສ້າງ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ, ນຳເຂົ້າ ຜະລິດຕະພັນ, ການລົງ ທຶນ, ຕະລາດ ຮອງຮັບ, ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ມີ ຄວາມກ່ຽວພັນກັນກັບສິ່ງທີ່ກຳລັງ ເວົ້າເຖິງນີ້ຈາກ ຜະລິດຕະພັນທີ່ມີພາຍ ໃນແຂວງ 	<p>ໂດຍອີງໃສ່ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງ ປະຊາຊົນ ພາຍໃນບ້ານ</p> <ul style="list-style-type: none"> ໂຄສະນາສິ່ງເສີມ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ວິທີການສ້າງຜົນ ຜະລິດ, ຈັດໃຫ້ມີການ ຝຶກອົບຮົມ, ແລະ ການ ຊີ້ນຳແນວທາງການຜະລິດໃຫ້ແກ່ ຊາວບ້ານ, ຈັດລະບຽບຄວາມຮູ້ເຮັດ ກິດຈະກຳແລກປ່ຽນກັນລະຫວ່າງ ຊາວບ້ານກັບກຸ່ມສ້າງຜະລິດຕະພັນ ເກັບກຳຂໍ້ມູນອີງຕາມເງື່ອນໄຂ ການຜະລິດ, ສະຫຼຸບ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານກັບຫວັງການຕົວ ແທນຂັ້ນເທິງ ແລະ ກັບຊາວບ້ານໃນກຸ່ມບ້ານ ແລະ ພ້ອມກັບບ້ານໄກ່ຄຽງນຳອີກ ຕອບສະໜອງການນຳເຂົ້າຜະລິດຕະພັນ ເຊັ່ນວ່າ: ຄວາມລາກຫລາຍຂອງ ພັນເຂົ້າ, ພືດພັນທັນຍາຫານ, ພັນສັດລ້ຽງ, ພັນປາ, ພັນຕົ້ນໄມ້, ປຸ່ຍ, ຢາຂ້າສັດຕູພືດ, ວັກຊີນປ້ອງກັນພະຍາດ, ເຄື່ອງມືເທັກນິກ ແລະ ເຄື່ອງຈັກ, ພ້ອມດ້ວຍຄູ່ມືຊີ້ນຳ ຕ່າງໆ ສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ນຳເຂົ້ານັ້ນໃຫ້ ປະໂຫຍດ ມີການຮ່ວມມືກັນກັບຊາວບ້ານ ໃນການ ຕອບສະໜອງ ການບໍລິການ ທາງດ້ານເຕັກນິກ ເຊັ່ນວ່າ: ການຝຶກ ອົບຮົມກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີຢູ່ ກັບທີ່, ສ້າງຕັ້ງໃຫ້ມີການພິສູດໃຫ້ເຫັນ ໂດຍການສາທິດໂຄງເລື່ອງເພື່ອໃຫ້ເກີດ ການຂະຫຍາຍຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ, ການຮຽນຮູ້, ແລະ ການປະຕິບັດທີ່ດີ, ການສ້າງກິນໄກການຮ່ວມມືກັບບັນດາ ຄອບຄົວຕົວແບບ, ກຸ່ມສ້າງຜົນຜະລິດ, ທຸລະກິດສ່ວນບຸກຄົນຫຼືນາຍທຶນ 	<p>ແລກປ່ຽນປະສົບການລະ ຫວ່າງ ຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນ ປະຕິບັດໜ້າ ທີ່ໃນ ການສ້າງຜົນຜະລິດໃຫ້ສຳ ເລັດຜົນແລະຕອບ ສະໜອງຜະລິດ ຕະພັນນຳເຂົ້າເຊັ່ນວ່າ: ຄວາມລາກ ຫລາຍຂອງພັນ ເຂົ້າ, ພືດພັນທັນຍາ ຫານ, ພັນສັດລ້ຽງ, ພັນປາ, ພັນຕົ້ນໄມ້, ປຸ່ຍ, ຢາຂ້າສັດຕູພືດ, ວັກ ຊີນປ້ອງກັນ ພະຍາດ, ເງິນກອງທຶນກູ້ຢືມ ແລະ ສິນເຊື້ອ, ອຸປະກອນກິນໄກ, ເຄື່ອງມື ເທັກນິກ,ເຄື່ອງຈັກ, ພ້ອມດ້ວຍ ຄູ່ມື ຊີ້ນຳຕ່າງໆ ສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ນຳເຂົ້ານັ້ນໃຫ້ ເປັນປະໂຫຍດ</p> <ul style="list-style-type: none"> ຕອບສະໜອງບັນຫາຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຜູ້ຜະລິດ ແລະນາຍທຶນ, ສະພາບການຜະລິດ ແລະແນວໂນ້ມທີ່ມີ ການປ່ຽນແປງ ຈັດຕັ້ງກຸ່ມຜະລິດ, ພັດທະນາພະ ນັກງານວິຊາການທ້ອງຖິ່ນ, ຊີ້ນຳໃນການ ຜະລິດຕົວຈິງ, ຈັດຫາສະຖານທີ່ ປູກຝັງ ເພື່ອ ຂະຫຍາຍຜົນໄດ້ຮັບມາຈາກການ ຮຳຮຽນ ແລະ ການນຳໃຊ້ທີ່ດີທີ່ສຸດ. ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈະ ກາຍເປັນພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງຕາໜ່າງ ການເຮັດວຽກໃນກຸ່ມບ້ານ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ອີງຕາມການປະຕິບັດຊີ້ນຳຂອງນາຍຍົກລັດຖະມົນຕີອອກຄຳສັ່ງເລກທີ 0216/MAF 08 (06 ມີນາ 2008)

3. ບົດແນະນຳເຖິງຜະລິດຕະພັນ ແລະ ການບໍລິການຂອງ AIM

ບ່ອນປະຈຳການເຮັດການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ຫຼື ຫາກແຫ່ງຂອງ AIM (ແລະ ບ່ອນໜຶ່ງແມ່ນມາຈາກພະແນກ ຖະແຫຼງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳແຂວງ) ໄດ້ຖືກຈັດຂຶ້ນຈຸດປະສົງເພື່ອໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນວຽກງານກິດຈະກຳຢ່າງເປີດເຜີຍໃນວຽກງານທີ່ NAFRI ແລະ NAFES ພວມປະຕິບັດໜ້າທີ່ຢູ່. ມັນຍັງ ເປັນການເປີດໂອກາດໃນການຮັບເອົາຄວາມຄິດເຫັນ ຫຼື ຄຳຕຳນິວິຈານກັບຄືນມາຈາກພະນັກງານທີ່ສັງກັດ ຕາມເຂດແຂວງ ແລະ ຕົວເມືອງເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜະລິດຕະພັນສາມາດຕອບສະໜອງ ກັບຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ ການຂອງຊາວກະສິກອນໄດ້ດີທີ່ສຸດ.

ຂ້າງລຸ່ມນີ້ແມ່ນບົດສະຫຼຸບອັນໜຶ່ງຂອງຜົນທີ່ອອກມາ ແລະ ຄຳຄິດເຫັນອັນສຳຄັນຈາກບ່ອນປະຈຳການ ທັງຫຼັກແຫ່ງ:

ກິດຈະກຳ	ຄຳຄິດເຫັນໂດຍທົ່ວໄປ
ຫຼຸ່ມສ່ວນລະຫວ່າງ LNTV ແລະ NAFES	<ul style="list-style-type: none"> • ໃນຕົວເມືອງບາງເຂດມີ CDs ແຕ່ພັດບໍ່ມີເຄື່ອງຫຼິ້ນ CD ເພື່ອເຜີຍແຜ່ທິດສະດີໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ. • ໃຊ້ພາສາລາວທີ່ເປັນສຳນຽງງຽງຈັນ, ແຕ່ຊາວບ້ານພັດບໍ່ເຂົ້າໃຈ ແລະ ພວກເຂົາກໍ່ຕ້ອງການໃຫ້ເວົ້າເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ • ມີຄວາມສົນໃຈກ່ຽວກັບ CDs ໃນຫົວຂໍ້ສະເພາະຂອງເຕັກໂນໂລຢີ. ມັນຄວນຈະເປັນຫົນທາງໜຶ່ງສຳລັບການເກັບກຳເຖິງຄວາມຕ້ອງການຈາກປະຊາຊົນຕາມເຂດຕົວເມືອງ ແລະ ເຂດແຂວງ ແລະ ຄວນຕອບສະໜອງຢ່າງໄວ.
ຈົດໝາຍຂ່າວຂອງ NAFRI ແລະ NAFES	<ul style="list-style-type: none"> • ຫົວເລື່ອງຄວນຖືກເພີ່ມເຕີມແລະເປັນເລື່ອງໃໝ່ທີ່ຫາກໍ່ເກີດຂຶ້ນໃນ ປັດຈຸບັນ ແລະ ເນັ້ນໜັກເຖິງການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານໃນລະດັບຕົວເມືອງ. ເນັ້ນໜັກໃສ່ຊາວນາ, ໂຄງການ, ບໍລິສັດ • ເນັ້ນໜັກໃສ່ຄວາມເພິ່ງພໍໃຈໃນການໃຊ້ເຕັກນິກເຊັ່ນວ່າ: ການລ້ຽງເຜີ້ງ, ການເພາະປູກໝາກເພັດ • ມັນຍັງມີຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະຊອກຫາຫົນທາງເພື່ອໃຫ້ພະນັກງານທີ່ສັງກັດຢູ່ຕາມແຂວງແລະຕາມຕົວເມືອງໃຫ້ມີການແຈກຢາຍຈົດ ໝາຍຂ່າວສານ.
ສ້າງຂໍ້ມູນຂອງຄອມພິວເຕີກ່ຽວກັບການກະເສດ	<ul style="list-style-type: none"> • ຄວນຈະໃຫ້ມີຫົນທາງໃດໜຶ່ງເພື່ອໃຫ້ແຕ່ລະແຂວງສາມາດສົ່ງຕໍ່ຂໍ້ມູນ ຫາ LAD ເພື່ອສະສົມຂໍ້ມູນຈາກແຕ່ລະແຂວງ • ຕ້ອງການໃຫ້ມີພາສາລາວຫລາຍຂຶ້ນ • ຄວນມີການເນັ້ນໜັກໃສ່ການໄດ້ຮັບການຂໍ້ມູນນັ້ນຂອງພະນັກງານໃຫ້ເປັນສ່ວນກ່ຽວພັນກັນ • ໂຄສະນາສິ່ງເສີມ LAD ໂດຍຜ່ານຈົດໝາຍຂ່າວຫລືການສົ່ງຂໍ້ມູນອອກໄປໂດຍການກອບປີ້ໃສ່ເຈ້ຍແທນ
ສາຍກ່ຽວພັນໃນລາວ	<ul style="list-style-type: none"> • ຂາດການຕິດຕໍ່ຫາຂໍ້ມູນທາງອິນເຕີເນັດ, ຂາດຄອມພິວເຕີ, ແລະ ບໍ່ມີໄຟຟ້າ • ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ໆ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ພາຍໃນລາວ • ພະແນກ ICT ຄວນໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນເພື່ອເປັນຕົວປະສານງານກັນລະຫວ່າງ ແຂວງ, ຕົວເມືອງແລະເພື່ອຮວບຮວມເອົາປັນຫາທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບການສ້າງຜົນຜະລິດມາໄວ້ເພື່ອສະດວກຕໍ່ການປຶກສາຫາລື
ຂໍ້ມູນຂ່າວສານແລະ ວັດທະນະທຳແຂວງ	<ul style="list-style-type: none"> • ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເພີ່ມການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງຫ້ອງການ ວັດທະນະທຳ ແລະ ຫ້ອງການຂໍ້ມູນຂ່າວສານແລະກັບ PAFOs • ມີຜະລິດຕະພັນຫລາຍທີ່ຖືກຜະລິດຂຶ້ນມາແຕ່ພັດຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສົ່ງອອກຢ່າງກວ້າງຂວາງ
ການສຶກສາຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານແລະການສື່ສານ	<ul style="list-style-type: none"> • ການສຶກສາຮຽນຮູ້ແມ່ນໄດ້ຮັບຄວາມສົນໃຈເປັນຢ່າງດີແລະຄວນຈະມີການຈັດຂຶ້ນຕາມຂົງເຂດອື່ນອີກດ້ວຍ • ມັນມີຄວາມຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ຫົນທາງດັ່ງກ່າວນີ້ເຂົ້າໃນການຄົ້ນຄວ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານຂອງຊາວກະສິກອນ

4. ຂໍ້ສະຫຼຸບຂໍ້ມູນຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫລາດພາຍໃນແຂວງ

ແຕ່ລະແຂວງແມ່ນຖືກກຳນົດໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງການວາງສະແດງເຖິງຈຸດເດັ່ນທີ່ມີຂໍ້ມູນຜົນຜະລິດແຕກຕ່າງກັນເຊິ່ງນຳສະແດງອອກໂດຍພະນັກງານໂຄງການຫລືພະນັກງານຂອງລັດພອ້ມກັບບັນລະຍາຍບົດສະຫຼຸບ ສິ້ນໆກ່ຽວກັບບັນຫາສຳຄັນ ແລະ ການເປີດໂອກາດໃຫ້ແຕ່ລະເມືອງ. ການເຮັດວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ກໍ່ເພື່ອເປັນການແລກປ່ຽນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຮູ້ຈັກບັນຫາທີ່ເກີດຂຶ້ນຂອງແຂວງອື່ນໆ.

ບາງຜົນສະຫຼຸບທີ່ສຳຄັນເຊິ່ງເກີດຂຶ້ນລວມມີ:

- ການແລກປ່ຽນອຸປະກອນລະຫວ່າງໂຄງການຕ່າງໆຢູ່ພາຍໃນແຂວງແມ່ນຍັງມີ ໜ້ອຍຢູ່ດັ່ງນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງສູນເກັບມ້ຽນຂໍ້ມູນທາງດ້ານເທັກນິກແກ່ປະຊາຊົນພາຍໃນແຂວງ ແລະ ຈັດໃຫ້ມີໂອກາດອັນດີໃຫ້ມີການແລກປ່ຽນເຊິ່ງກັນ ແລະ ກັນພາຍໃນແຂວງຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີ
- ຈຳນວນຕົວເລກໜຶ່ງຂອງຜົນສະຫຼຸບທີ່ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນກອງປະຊຸມເຊິ່ງຖືກຕັດອອກສ່ວນຫລາຍແລ້ວເປັນບັນຫາທຳມະດາທີ່ມີຢູ່ທົ່ວທຸກທິນທຸກແຫ່ງຕາມເມືອງ ແລະ ແຂວງຕ່າງໆ, ໃນນີ້ລວມ ມີຄື:
 - o ບັນຫາກ່ຽວກັບເລື່ອງການອະນຸຍາດຍົນຍອມໃນການປະສານງານກັນຂອງບໍລິສັດ ແລະ ວິການແກ້ໄຂບັນຫາກ່ຽວກັບການຕໍ່ສັນຍາ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບກ່ຽວກັບ ການລົງທຶນ
 - o ບັນຫາເລື່ອງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການໂຕ້ຖຽງກັນເພີ່ມຫລາຍຂຶ້ນ, ຍອ້ນຄວາມບໍ່ຊັດເຈນຂອງສິດທິການເປັນເຈົ້າຂອງຂອງຊາວກະສິກອນ, ສ່ວນຫລາຍແມ່ນບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບຂອງການຈັດສັນແບ່ງເຂດແດນປ່າໄມ້ມີການປ່ຽນແປງເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ.
 - o ໃຫ້ຂໍ້ມູນຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນໃຫ້ຮູ້ເຖິງສິດທິ ແລະ ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບຂອງ ພວກເຂົາທີ່ມີໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ
 - o ໃຫ້ຂໍ້ມູນຄວາມຮູ້ແກ່ຊາວກະສິກອນໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງວິທີການຕໍ່ສັນຍາ ແລະ ໂອກາດທາງການຕະຫລາດ

5. ແຜນການປະຕິບັດຂອງແຂວງ

ທຸກໆ ແຂວງແມ່ນຈະຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຂໍ້ມູນຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຊັດເຈນ, ຂໍ້ມູນອັນສຳຄັນທີ່ສຸດ ແລະ ບັນຫາການຕິດຕໍ່ສື່ສານ ພອ້ມກັບວາງແຜນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຜູ້ປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ຄວາມກ່ຽວພັນຂອງພວກເຂົາ. ຂ້າງລຸ່ມນີ້ເປັນບົດສະຫຼຸບຂອງແຕ່ລະແຂວງ. ຕໍ່ທ້າຍຕົວທີ່ສອງໄດ້ສະແດງ ເຖິງຂໍ້ມູນໃນແຜນທີ່ໆແຕ່ລະແຂວງຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ.

5.1 ແຂວງບໍ່ແກ້ວ

ຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດແຂວງບໍ່ແກ້ວຕ້ອງການແນ່ໃສ່ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງຜົນລະບູກເພື່ອຂາຍເຊັ່ນວ່າ: ຖົ່ວຂຽວ, ຖົ່ວດິນ, ເຂົ້າສາລີ ແລະ ສາລີເພາະວ່າແຂວງບໍ່ແກ້ວມີໂອກາດທາງດ້ານການປູກພືດເພື່ອ ການຄ້າເປັນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ. ໄດ້ຊອກຫາຂໍ້ມູນເຕັກນິກແຕ່ມັນມີການເນັ້ນໜັກເພີ່ມເຕີມໃຫ້ມ ຄວາມເຂົ້າໃຈດີຍິ່ງ ຂຶ້ນກ່ຽວກັບການເຮັດສັນຍາ, ລາຄາສິນຄ້າຕາມທ້ອງຖານ, ສິດທິກຳມະສິດທີ່ດິນ ແລະ ຂໍ້ມູນອັນຈຳເປັນກ່ຽວກັບການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜະລິດ, ສ່ວນບັນຫາໃຫຍ່ສະເພາະແຂວງທີ່ຊື່ໃຫ້ເຫັນແມ່ນ ການຂາດການປະສານງານກັນລະຫວ່າງສຳນັກງານທີ່ຕ່າງກັນ. ພວກເຂົາໄດ້ນຳສະເໜີການສ້າງ ໜ່ວຍງານກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານສາທາລະນະເພື່ອຊ່ວຍເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນ ແລະ ປັບປຸງການປະສານງານ.

ແຜນການປະຕິບັດຂອງແຂວງບໍ່ແກ້ວ

ພັນລະນາເນື້ອໃນລະອຽດ ຕ່າງໆ ໃນກິດຈະກຳ	ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມ	ຕອ້ງການໃຫ້ສະໜັບສະ ໜູນໃນດ້ານໃດ	ໄລຍະເວລາຂອງການປະ ຕິບັດ
ບ້າຍໂຄສະນາການຊື້ຊາ ທຳມະຊາດ	RDMA, AIM ເມືອງ, DAFO	ງົບປະມານສຳລັບການພິມ ແລະ ກອ້ງຖ່າຍຮູບ	ເດືອນ 9 / 2007
CD ທີ່ສະແດງການດຳເນີນ ການບູກຝັງກ່ຽວກັບຖິ່ນຂຽວ, ຖິ່ນດິນ, ສາລີ.	RDMA, AIM ເມືອງ, DAFO	ງົບປະມານສຳລັບຊື້ CD ສະແດງການປະຕິບັດ	ເດືອນ 8 – 9/2007
ສ້າງຕັ້ງສູນເກັບກຳຂໍ້ມູນໃນ ລະດັບເມືອງ	RDMA, VECO, DAFO	ຖົງໃສ່ເຄື່ອງອຸປະກອນການກະ ເສດ ໃບຍາວຈຳນວນ20ຖົງ	ເດືອນ 7–9 / 2007
ຈັດກອງປະຊຸມຂະໜາດນ້ອຍ ລະບົບຂໍ້ມູນ ແລະ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ	RDMA, VECO, DAFO, AIM ເມືອງ	ງົບປະມານສຳລັບການຈັດ ກອງ ປະຊຸມ ຂະໜາດນ້ອຍ	ເດືອນ 8 / 2007

5.2 ແຂວງຫລວງນ້ຳທາ

ສຳລັບຂໍ້ມູນຫລັກແມ່ນແນ່ໃສ່ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຕະຫລາດສຳລັບທັງສອງດ້ານຄືຕົວແທນຂະຫຍາຍ ແລະ ບັນດາຊາວກະສິກອນ. ເຊິ່ງໃນນີ້ມັນໄດ້ກວມລວມເຖິງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບບໍລິສັດ, ມາດຕະຖານຂອງການ ຕະຫລາດ ແລະ ຂັ້ນຕອນການດຳເນີນ, ປະລິມານ, ແລະ ລາຄາ. ຂໍ້ມູນເຕັກນິກລວມທັງບັນດາວິທີ ການຜະລິດພອ້ມກັບຂໍ້ມູນທີ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ປະຕິບັດຈົນປະສົບຜົນສຳເລັດເພື່ອໃຫ້ມີການກະຈາຍ ອອກຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ກ່ຽວກັບບັນຫາສຳຄັນຂອງແຂວງດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການຂາດບຸກຄະລາ ກອນ, ໂຄງລ່າງໄດ້ຖືກຈຳກັດ ແລະ ອຸປະກອນ ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນຍັງບໍ່ມີສຳນັກງານເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ສາທາລະນະການແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ຍັງໄດ້ລວມເອົາການຝຶກອົບຮົມເພີ່ມຕື່ມ ແລະ ການຊື້ອຸປະກອນ.

ແຜນການປະຕິບັດຂອງແຂວງຫລວງນ້ຳທາ

ກິດຈະກຳ	ໜ່ວຍງານກ່ຽວ ຂ້ອງ	ຜົນທີ່ຕາມມາ	ສຳນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	ຕອ້ງການໃຫ້ ສະໜັບສະ ໜູນ
AIM ແຂວງໄດ້ມີ ການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນ ເມື່ອວັນເດືອນ ກັນຍາ 2007	ໜ່ວຍງານຂອງພະ ແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້	ຕົວແທນຈາກແຕ່ ລະໜ່ວຍງານໜຶ່ງ ຄົນຈະຮັບຜິດ ຊອບໃນກິດຈະກຳ	ກົມບໍລິຫານ ແລະ ການວາງແຜນດຳເນີນງ ານ DAFO	ງົບປະມານສຳລັບ ການຈັດກອງປະຊຸມຂະ ໜາດນ້ອຍ
ຈັດຕັ້ງຮູບແບບລະບົບແ ພິມ ເອກະສານ (ເດືອນກໍລະກົດ 2007) ສະໜອງໃບປົວ ໂຄສະໜາ100 ແຜ່ນ 3 ຫາ4ເດືອນ ໄດ້ແຈກຍາຍ CD (ເດືອນສິງຫາ 2007) ການກະຈາຍສຽງທາງວິ ທະຍຸປະຈຳ ອາທິດ	DAFO, PAFO, AIM ເມືອງ	ຈັດສັນຜູ້ສຳລັບໄວ້ ເອກະສານໃຫ້ແຕ່ ລະເມືອງ. - ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈຂ່າວ ສານ (ໃໝ່ໆ)	DAFO, PAFO	ງົບປະມານ

ກິດຈະກຳ	ໜ່ວຍງານກ່ຽວຂ້ອງ	ຜົນທີ່ຕາມມາ	ສຳນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	ຕອ້ງການໃຫ້ສະໜັບສະໜູນ
ການສ້າງທີມໃຫ້ຂໍ້ມູນຂ່ວສານ ຫົວຂໍ້ສຳລັບໃບປິວໂຄສະນາ (ປະຈຳເດືອນ) ສະເໜີຂໍ້ໝູນໃຫ້ DAFO ປະຈຳເດືອນ	DAFO, ພະນັກງານສະໜັບສະໜູນຈາກ NCA ແລະ GTZ. ໜ່ວຍງານການບໍລິຫານ	ຕົວແທນຈາກແຕ່ລະໜ່ວຍງານໜຶ່ງຄົນຈະຮັບຜິດຊອບໃນກິດຈະກຳ. ສະເໜີຂໍ້ໝູນ ແລະ ໃບໂຄສະນາໃຫ້ NAFES (ທຸກໆເດືອນ)	ສຳນັກງານຂໍ້ມູນຂ່ວສານເມືອງ DAFO	ງົບປະມານສຳລັບການຈັດກອງປະຊຸມຂະໜາດນ້ອຍ

5.3 ແຂວງອຸດົມໄຊ

ຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດເຊິ່ງຊີ້ໃຫ້ເຫັນຂອງແຂວງອຸດົມໄຊຕອ້ງການແມ່ນຄວາມຮູ້ທາງດ້ານລາຄາຕະຫລາດ, ປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ, ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບການເຮັດໃບສັນຍາ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະ ການສ້າງແຫລ່ງຂໍ້ມູນຂອງຊາວຄ້າຂາຍພາຍໃນແຂວງ. ສຳລັບຂໍ້ມູນທາງດ້ານເຕັກນິກສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວແມ່ນກ່ຽວກັບຢາງ ພາລາ, ສັດລ້ຽງ ແລະ ການປູກພືດປະຈຳປີຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ໝາກເພັດ, ມັນຕົ້ນ, ແລະ ອື່ນໆ ບັນຫາສຳຄັນຢູ່ພາຍໃນແຂວງລວມມີຄື:

- ມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການຮວ່ມມີລະຫວ່າງຫ້ອງການຕົວແທນ
- ການເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນແມ່ນຊັກຊ້າ
- ມີແຫລ່ງເກັບກຳຂໍ້ມູນມີຄວາມຈຳກັດ
- ມີຫຼາຍຊົນເຜົ່າ ແລະ ຕອ້ງການຜະລິດຂໍ້ມູນຂ່ວສານໃນແຕ່ລະພາສາ.

ການແກ້ໄຂບັນຫາສຳຄັນທີ່ສຸດແມ່ນການປັບປຸງການປະສານງານຜ່ານການສ້າງຫ້ອງການການຈັດພິມໜັງສືກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນພ້ອມດຽວກັນນັ້ນຊອກຫາການສະໜັບສະໜູນເພື່ອຜະລິດອຸປະກອນຕ່າງໆ ຕົ້ມອີກ ແລະ ຜະລິດເປັນຫຼາຍໆພາສາສາທາລະນະຊົນຂຶ້ນຄຽງຄູ່ກັນໄປກັບການຊອກຫາກອງທຶນສະໜັບສະໜູນສຳລັບອຸປະກອນການພະລິດເພີ່ມຂຶ້ນອີກ ແລະ ຈັດໃຫ້ມີຫຼາຍໆພາສາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ແຜນການປະຕິບັດຂອງແຂວງອຸດົມໄຊ

ກິດຈະກຳ	ເວລາ	ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ	ຜູ້ສະໜັບສະໜູນ
ຜະລິດເລື່ອງກ່ຽວກັບເທັກໂນໂລຢີການຜະລິດ (VCD, TV), ສາລີ ແລະ ຢາງພາລາ	ເດືອນກໍລະກົດ ຫາ ເດືອນກັນຍາ	ກະຈາຍຂໍ້ມູນຂ່ວສານ ແລະ ວັດທະນະ ທຳ PAFO, PAFEC	NAFRI, NAFES, IFAD, GAA
ການຜະລິດອຸປະກອນ <ul style="list-style-type: none"> • ຍົກລະດັບແນວພັນເຂົ້າ • ການປູກໝາກສາລີ • ໝາກໄມ້ • ການຜະລິດທີ່ໄດ້ຈາກປ່າ NTFPs • ການເຮັດສວນຄົວ • ການຈັດພິມທີ່ຫາປາ • ການເພາະພັນລູກປາ • ການຮວບຮວມວຽກງານການກະເສດ • ພຶດຕິກຳທີ່ອອກຕາມລະດູການ 	ເດືອນກໍລະກົດ ຫາ ເດືອນກັນຍາ	ພະນັກງານເມືອງ ແລະແຂວງຂອງ GAA, IFAD	NAFRI, NAFES, IFAD, GAA
ຜະລິດເລື່ອງລາວສຳລັບລາຍການວິທະຍຸ ແລະ	ເດືອນກໍລະກົດ ຫາ	ກະຈາຍຂໍ້ມູນຂ່ວສານ ແລະ	NAFRI, NAFES, IFAD

ກິດຈະກຳ	ເວລາ	ໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ	ຜູ້ສະໜັບສະໜູນ
ໂທລະໂຄງໃນໝູ່ບ້ານໃນຫລາຍໆພາສາທີ່ແຕກຕ່າງກັນ - ການລ້ຽງສັດ - ສາລີ - ການກະສິກຳ	ເດືອນກັນຍາ	ວັດທະນະ ທຳ PAFO, PAFEC	
ປັບປຸງຫຼັກສູດທີ່ PAFO	ເດືອນກໍລະກົດ ເດືອນທັນວາ	PAFO	NAFRI, NAFES

5.4 ແຂວງຜົ້ງສາລີ

ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຕະຫລາດທີ່ໄປໄດ້ກຳນົດລວມມີລາຄາ, ປະລິມານ, ຄຸນນະພາບ, ແລະ ບັນດາຜູ້ຄ້າຂາຍ. ຂໍ້ມູນເຕັກນິກໄດ້ແນ່ໃສ່ການຍົກລະດັບແນວພັນເຂົ້າ. ຍົກລະດັບ ແຫລ່ງອາຫານສຳລັບການລ້ຽງສັດ. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການພັດທະນາສວນຊາ, ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ປະເພດຂອງແນວພັນພືດທີ່ຈະປູກ. ພວກເຂົາຍັງໄດ້ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການທີ່ຈະສົ່ງຂໍ້ມູນທີ່ດີກວ່າ ກ່ຽວກັບມາດຕະການ ແລະ ນະໂຍບາຍໃຫ້ແກ່ຊາວນາ.

ບັນຫາສຳຄັນທີ່ສຸດໄດ້ກຳນົດຄືຂາດເຂັ້ມຊັບພະຍາກອນເຊັ່ນ: ເງິນ, ບຸກຄະລາກອນ ແລະ ວັດຖຸເຊັ່ນດຽວກັນນີ້ຍັງມີການລາຍງານຂໍ້ມູນທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ຂາດຄວາມຮູ້ໃນການຜະລິດບັນດາອຸປະກອນ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ມີຄຳແນະນຳວ່າຂໍ້ມູນທີ່ສຳຄັນທັງໝົດຂອງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ້ອງໄດ້ຊຸກຍູ້ເພື່ອໃຫ້ປະຊາຊົນຮູ້ຈັກຄຸນປະໂຫຍດຂອງມັນ.

ແຜນການປະຕິບັດຂອງແຂວງຜົ້ງສາລີ

ສາລະບານ	ສຳນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ	ເວລາ	ຕ້ອງການໃຫ້ສະໜັບສະໜູນ
ໃບປິດບັນຫາເຕັກນິກ	ສຳນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບ PAFO	ເດືອນກໍລະກົດ	ງົບປະມານ ການຝຶກອົບຮົມ
ແຕ່ງຕັ້ງຄະນະກຳມະການ ລະບົບຂໍ້ມູນສະເໜີການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ກັບພະນັກງານຕາມສຳນັກງານ ເມືອງ ແລະ ແຂວງ	PAFO, PAFES ສຳນັກງານບໍລິຫານ ແລະ ປົກຄອງເມືອງ DAFO	ເດືອນສິງຫາ	ອຸປະກອນ
ພັດທະນາອຸປະກອນສຳລັບການຂະຫຍາຍທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໜຶ່ງ ຫົວຂໍ້	MAF, NAFES ສະຖາບັນການຄົ້ນ ຄວ້າ AF	ເດືອນກັນຍາ	ງົບປະມານ ປຶ້ມຄູ່ມື
ຈັດກອງປະຊຸມຂະໜາດນ້ອຍກ່ຽວກັບການຜະລິດກະສິກຳສຳລັບຜົນຜະລິດນັ້ນ	PAFES, NAFES, DAFO ບຸກຄົນທົ່ວໄປ	ເດືອນຕຸລາ	ງົບປະມານ ເອກະສານ ອຸປະກອນ
ຈັດຕັ້ງກອງປະຊຸມຂະໜາດນ້ອຍເພື່ອແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ປະຈຳປີ	NAFES, PAFES ສະຖາບັນການຄົ້ນ ຄວ້າ AF	ເດືອນພະຈິກ	

6. ບົດສະຫຼຸບ ແລະ ຄຳແນະນຳທີ່ດີ

ບົດສະຫຼຸບ ແລະ ຄຳຄິດທີ່ດີ ເຫັນສ່ວນໃຫຍ່ເຊິ່ງໄດ້ມາຈາກກອງປະຊຸມແມ່ນມີຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ມັນມີຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃຫ້ມີການປະສານງານກັນແລະຫວ່າງສາຍວຽກງານຕົວແທນທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນລະດັບເມືອງ ແລະ ແຂວງ

ມີຕາໜ່າງການເຮັດວຽກຢູ່ໃນລະດັບຊາດ, ແຕ່ມີຄວາມຕ້ອງຈັດຕາໜ່າງການເຮັດວຽກໃນລະດັບແຂວງ ແລະ ລະດັບເມືອງ, ມັນອີງຕາມ 4 Cs (ປະສານງານ, ການຮ່ວມມື, ການສື່ສານ, ແລະ ຊຸມຊົນ). ຈຳເປັນຕ້ອງມີການແຕ່ງຕັ້ງໃນການຄວບຄຸມ/ປະສານຂໍ້ມູນ ແລະ ຕາໜ່າງການເຮັດວຽກຈຳເປັນຕ້ອງແມ່ນ 1 ຫຼື 2 ຄົນ.

ຄວາມກ່ຽວພັນລະຫວ່າງຄວາມແຕກຕ່າງກັນຂອງຫ້ອງການຕົວແທນເມືອງແລະແຂວງຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງມີການປັບປຸງພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກົນໄກການປະສານງານລະຫວ່າງລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ. ຕົວຢ່າງ, ຫ້ອງການຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງແຂວງອຸດົມໄຊແມ່ນມີຄວາມສາມາດຫລາຍເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໂທລະໂຄງໃນໝູ່ບ້ານໃນພາສາຕ່າງໆ. ມັນເປັນທ່າແຮງໃຫ້ແກ່ PAFO ໃນການເຮັດວຽກນຳພວກເຂົາເຈົ້າ.

ຄຳແນະນຳທີ່ດີ:

ຄວນມີການພະຍາຍາມຍົກລະດັບການປະສານງານ ແລະ ແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານລະຫວ່າງຫ້ອງການຕົວແທນຂອງສາຍງານ, ສະເພາະລະຫວ່າງສູນບໍລິການຂະຫຍາຍເຕັກນິກຂອງແຂວງ, ແລະ ລະຫວ່າງຫ້ອງການຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ.

2. ມີຄວາມຕ້ອງການມອບໝາຍໜ້າທີ່ໃຫ້ພະນັກງານໃນການປະຕິບັດງານການບໍລິ ການຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ບໍ່ມີສະຖານທີ່ຮັກສາຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຫຼື ບໍ່ມີພະນັກງານຜູ້ທີ່ຈະຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ແຕ່ລະເມືອງ ຫຼື ແຂວງໄດ້ຮັບປຶ້ມທີ່ບັນທຶກແຫລ່ງຂໍ້ມູນ, ແຕ່ວ່າຄົນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນບໍ່ເຄີຍເຫັນປຶ້ມຫົວນັ້ນມາກອ່ານ. ພະນັກງານບໍ່ແນ່ໃຈກ່ຽວກັບການຈັດການຖົງທີ່ບັນຈຸສະຕິປັນຍາ, ຖ້າປະໃຫ້ປະຊາຊົນນຳໃຊ້ມັນ, ພວກເຂົາກໍ່ບໍ່ໄດ້ສົ່ງປຶ້ມຄືນ.

ຄຳແນະນຳທີ່ດີ:

ແຕ່ລະແຂວງ ຫຼື ເມືອງມອບໜ້າທີ່ໃຫ້ພະນັກງານແຂວງ 1 ຫຼື 2 ຄົນ ແລະ ໜຶ່ງຄົນຢູ່ໃນແຕ່ລະເມືອງໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີຄວາມຕ້ອງການສຳລັບ MAF ອອກຄຳສັ່ງເພື່ອໃຫ້ແຂວງນັ້ນມີຄວາມຄິດທີ່ຈະແຈ້ງວິທີສ້າງແຜນ ແລະ ຮວບຮວມຂຶ້ນແຜນໃໝ່.

3. ຕາໜ່າງການເຮັດວຽກ ແລະ ການແລກປ່ຽນປະສົບການ

ຂໍ້ມູນການຕະຫລາດຂອງແຂວງໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າ ມີຫລາຍອຸປະກອນທີ່ໄດ້ຜະລິດ ໂດຍໂຄງການແຕ່ອຸປະກອນເຫລົ່ານີ້ຍັງໄປບໍ່ທົ່ວເຖິງທຸກບ່ອນຂອງເມືອງ. ຫລາຍເທື່ອ, ໂຄງການທີ່ເຮັດວຽກຢູ່ໃນເມືອງດຽວກັນບໍ່ຮູ້ວ່າໂຄງການອື່ນມີຫຍັງແດ່. ນອກຈາກນັ້ນ, ໄດ້ພົບເຫັນວ່າວຽກປະເພດດຽວກັນນີ້ມີຄຸນຄ່າສຳລັບການແລກປ່ຽນປະສົບການໄປທົ່ວທຸກເມືອງ ແລະ ແຂວງ, ເພື່ອຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ໃຫ້ຫລາຍຂຶ້ນ.

ແລະອີກຢ່າງ, ມັນມີຄວາມຕ້ອງການໜ່ວຍງານສູນກາງການປະສານງານ ຫຼື ສະຖານທີ່ພິເສດເພື່ອເກັບຮັກສາຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄວ້. ປັດຈຸບັນນີ້, ຍັງບໍ່ມີແຂວງໃດທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບຫ້ອງສະໝຸດ ຫຼື ວິທີຈັດການ ແລະ ຮັກສາຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄວ້.

ຄຳແນະນຳທີ່ດີ:

ໂຄງການຕ້ອງພະຍາຍາມເພື່ອແລກປ່ຽນປະສົບການ ແລະ ບົດຮຽນທັງໝົດ ຫຼື ຢ່າງໜ້ອຍທີ່ສຸດ ຕ້ອງມີ ການແລກປ່ຽນອຸປະກອນຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ໄດ້ຜະລິດເປັນປະຈຳ. ແຕ່ລະແຂວງຄວນຄິດສຳລັບການພັດ ທະນາທ້ອງສະໝຸດທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໂດຍຜູ້ປະຕິບັດທັງໝົດ. AIM ຄວນຈະພະຍາຍາມສ້າງຄວາມໝັ້ນ ໃຈວ່າ ການອັດເອກະສານຂໍ້ມູນຂ່າວສານແມ່ນໄດ້ເຜີຍແຜ່ສູ່ພະນັກງານເມືອງ ແລະ ພະນັກງານແຂວງ ຫຼື ເພື່ອໃຫ້ແນ່ໃຈວ່າສິ່ງທີ່ພວກເຂົາໄດ້ຜະລິດແມ່ນມີຄວາມສອດຄ່ອງ.

4. ຕ້ອງການໃຫ້ມີການພັດທະນາຜົນຜະລິດທ້ອງຖານ, ການເຜີຍແຜ່ແນວທາງປະຕິບັດ ແລະ ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນ ມີພຽງສ່ຽງຈຸດທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດດັ່ງນີ້:

- ມັນມີການຄົ້ນຊອກທາງວິທີທາງທີ່ຈະຮັບເອົາຂໍ້ມູນຂ່າວສານເພີ່ມຢ່າງສະໝໍ່າສະເໝີຈາກລະດັບ ທ້ອງຖິ່ນ. ຜົນຜະລິດຂອງ AIM ແມ່ນມີຄຸນຄ່າຫລາຍ, ແຕ່ຕ້ອງມີການຊອກຫາວິທີເຜີຍແຜ່ອອກ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ຍົກຕົວຢ່າງ: ວິດີໂອຊີດີຕ້ອງມີການຜະລິດອອກໃຫ້ປະຊາຊົນໃນລະດັບທ້ອງ ຖິ່ນ ແລະ ພວກເຮົາຕ້ອງການຊອກຫາວິທີແກ້ບັນຫາກ່ຽວກັບເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ໄຟຟ້າ. ຂໍ້ມູນພື້ນ ຖານຂອງການກະສິກຳລາວຕ້ອງໄດ້ລົງໃສ່ໃນແຜ່ນວິຊີດີດ້ວຍ.
- ສຳລັບການກະກຽມຜົນຜະລິດໃໝ່ທີ່ຢູ່ໃນລະດັບກາງແມ່ນຂຶ້ນກັບຄວາມສາມາດທາງເຕັກນິກທີ່ ສູງ ແລະ ອຸປະກອນ, ແຕ່ວ່າຕ້ອງມີການຮ່ວມມືກັບລະດັບທ້ອງຖິ່ນລະຫວ່າງຂັ້ນຕອນການຜະລິດ ເພາະວ່າລະດັບທ້ອງຖິ່ນມີຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ຈຳເປັນ.
- ຖ້າຂໍ້ມູນນັ້ນຈະມີຄຸນຄ່າໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ, ແມ່ນຕ້ອງມີການເຮັດເປັນພາສາທ້ອງຖິ່ນ. ໂດຍສະເພາະແມ່ນຄົນທຸກຈົນ ແລະ ແມ່ຍິງເພາະວ່າພວກເຂົາບໍ່ຄ່ອຍໄດ້ເວົ້າພາສາລາວ.
- ຖືກແຫ່ງສະຕິບັນຍາແມ່ນເປັນແຫລ່ງຄົ້ນຫາຂໍ້ມູນທີ່ມີຄ່າທີ່ສຸດ, ແຕ່ພວກເຮົາກໍຊອກຫາວິທີ ຈັດການ ແລະ ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ມູນທີ່ມີການນຳໃຊ້ພາຍໃນ ແລະ ພົບເຫັນຄວາມຕ້ອງການໃນພູມສັນ ຖານທີ່ແຕກຕ່າງກັນ

ຄຳແນະນຳທີ່ດີ:

ແບບຢ່າງຂໍ້ມູນຂ່າວສານລະດັບຊາດຄວນຈະໄດ້ພັດທະນາໃຫ້ສາມາດນຳໃຊ້ ຫຼື ບັບປຸງເຂົ້າກັບສະພາບ ທ້ອງຖິ່ນ. ໃນຂະນະດຽວກັນນີ້, ການຜະລິດໃນລະດັບແຂວງ ແລະ ເມືອງຕ້ອງໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງເພື່ອ ພວກເຂົາຈະສາມາດເຮັດອຸປະກອນຂອງເຂົາເອງໄດ້. ສຸດທ້າຍນີ້, ຄວນຈະສ້າງໃຫ້ຜະລິດອຸປະກອນໃນ ພາສາຊົນເຜົ່າຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຫຼື ຊອກຫາວິທີເຮັດໃຫ້ປະຊາຊົນຊົນບັນດາເຜົ່າສາມາດນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ນີ້ໄດ້ຢ່າງງ່າຍດາຍ. (ໃຫ້ຮູ້ໄວ້ວ່າ ຄົນສ່ວນຫລາຍບໍ່ສາມາດອ່ານ ຫຼື ເວົ້າພາສາລາວ ໄດ້ດີ).

5. ຖອດຖອນບົດຮຽນ ແລະ ຊ່ອງທາງໃນການຄົ້ນຄວ້າຄົ້ນຄ້ວາ

ມີສອງປະເດັນຖືກຍົກຂຶ້ນມາຄື:

- ມັນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຊອກຫາທຶນທາງເພື່ອການສື່ສານໃຫ້ປະສົບຜົນສຳເລັດໃນການປະຕິບັດ ຫຼື ບັນ ຫາທີ່ມີໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນກ້າວໄປເຖິງລະດັບແຂວງ ແລະ ລະດັບຊາດ. ມັນຍັງມີອີກຫລາຍປ ສົບ ການທີ່ໄດ້ຮັບມາຈາກທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສິ່ງທີ່ຄວນມີການຂະຫຍາຍອອກກວ້າງໄປອີກ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ: ຈົດໝາຍຂ່າວສານຂອງ NAFRI ແລະ NAFES ຄວນລວມຢູ່ໃນການປະຕິບັດທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດ ຈາກລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.
- ໃນທິດທາງດຽວກັນ, ພວກເຮົາກໍຕ້ອງການສ້າງຖືງເຈົ້າບັນຫາ ແລະ ຮຽນຮູ້ເຖິງບູລິມະສິດທີ່ມີຂອງ ແຕ່ລະເມືອງ ແລະ ກຸ່ມບ້ານເພື່ອພະເຊີນກັບບັນຫາ ແລະ ບູລິມະສິດຂອງໃນຂົງເຂດສະເພາະ ແລະ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວ. ອີກເທື່ອໜຶ່ງພວກເຂົາຕ້ອງການເຖິງກົນໄກເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອໃນການແກ້ໄຂ ບັນຫາເລົ່ານີ້.

ຄຳແນະນຳທີ່ດີ:

ພວກເຮົາມີການທົດສອບເຖິງແບບຢ່າງເພື່ອໃຫ້ສາມາດປັບປຸງຂໍ້ຕຳນິທີ່ລົງກັບມາ ແລະ ທຸ່ງຕົງຕໍ່ກັບຊ່ອງທາງ
ການສື່ສານດັ່ງນັ້ນພວກເຮົາຈຶ່ງສາມາດກຳນົດວິທີການປະຕິບັດທີ່ດີທີ່ສຸດເພື່ອນຳໄປແກ້ໄຂບັນຫາຈາກລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.